

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Fru Gerda Møller konstaterede, at hun fortsat ville være vågen; det havde jeg også regnet med. Hr. Poulsaard spurgte, hvor mange skoler der brugte disse udsendelser. Det kan jeg selvfølgelig ikke svare på på stående fod. Jeg kan sige, at det, jeg ved, uden at kunne slå op i tabeller o.lign., er, at de er meget brugt, og at de udlånes igennem statens håndcentral, og at der er et meget stort udlån af skoleradioudsendelserne.

Så spurgte hr. Poul Dam, om jeg ville bekræfte, at der også med den nye ordning var tale om et tilbud til skolerne. Det vil jeg selvfølgelig gerne. Jeg tror her, hr. Poul Dam må have hørt noget, jeg ikke hørte i dette spørgsmål omkring den sorte reaktion, der ville forhindre, at man fik alternativudsendelser. Det hørte jeg ikke i dette spørgsmål, og derfor har jeg heller ikke hverken tilkendegivet, at man ville holde op, eller at man ville ændre praksis. Jeg har blot tilkendegivet, at der nu blev en ændret ordning på dette område, således at undervisningsministeriet omkring undervisningsudsendelserne blev inddraget stærkere, end det havde været før. Der ligger ikke heri en tilskyndelse til at følge en ny linje.

Gerda Møller (KF):

Jeg synes, det er meget afgørende at få slået fast her, at skole-tv-udsendelserne, hvad enten de følges af en lærer eller ikke og der kommer en debat bagefter om dem, også følges af mange elever, der ikke går i skole, altså som har fri og sidder hjemme og ser det. Jeg må dog sige, at den udsendelse, hvor man gav dette meget ensidige og fordrejede billede, endte med, at nu kunne børnene gå hjem — det kunne godt være, de ikke var enige — og diskutere med deres forældre, og så kunne de gå ud i børneinstitutionerne og diskutere med disse travlt optagne børnehavepædagoger; hvordan de skulle få tid til at tale med børnene, ved jeg ikke. Men det korte af det lange var, at børnene havde fået lige præcis den indoktrinering, som den pågældende udsendelsesleder ønskede de skulle have, og så er det jo meget at forlange, at børnene selv skal gå ud og diskutere på egne præmisser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Nathalie Lind* (V) til undervisningsministeren:

„Det bedes oplyst, hvad ministeren har ladet eller vil lade foretage af undersøgelser i anledning af den klage, en gruppe rødstrømper har indgivet til ministeriet i anledning af synspunkter fremsat af overlæge, dr. med. Thorkild Vanggaard, rigshospitalet, i 2 kronikker i Politiken den 14. og 15. september d.å.“

(Spm. nr. 37).

Skriftlig begrundelse.

En gruppe rødstrømper har til sundhedsstyrelsen, undervisningsministeriet og Den almindelige danske Lægeforening indgivet klage over de af overlæge Vanggaard fremsatte synspunkter i 2 kronikker i Politiken. Rødstrømpegruppen har ifølge dagspressen krævet overlæge Vanggaard afskediget, idet den generelt anklager ham for videnskabelig uhæderlighed og embedsmisbrug.

Sundhedsstyrelsen, der modtog klagen den 6. oktober 1975, har den 8. oktober 1975 afvist klagen, da sagen alene vedrører meningstilkendegivelser fra overlæge Vanggaards side.

Det vil derfor være af interesse at vide, hvilken sagsbehandling klagen bliver genstand for i undervisningsministeriet.

Nathalie Lind (V):

Overlæge Thorkild Vanggaard er på grund af 2 kronikker i dagbladet Politiken af en gruppe rødstrømper indklaget for bl.a. undervisningsministeriet med krav om, at han afskediges fra sin stilling, fordi der angiveligt er tale om embedsmisbrug og videnskabelig uhæderlighed.

Af dagspressen, bl.a. Ekstra Bladet fra den 14. ds. og Politiken fra i dag, fremgår det — og det er altså kommet som nyt for mig, efter at jeg har stillet mit spørgsmål — at undervisningsministeriet har bedt rigshospitalet, hvor overlæge Vanggaard er ansat, om en udtalelse, og i sin henvendelse til hospitalet har ministeriet understreget, at man ønsker, at også overlæge Vanggaard selv får lov til at komme med en redegørelse for sine synspunkter.

Efter den sidste udvikling i sagen håber jeg, at ministeren, der jo hermed er fritaget for at svare på, hvad der faktisk er sket,